

La umbra aripilor Sale

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește:

Ex. 19,4; 2 Sam. 11, 12; Ps. 17,8; 32,1; 36,7; 51,2; 57,1; 61,4; 63,7.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci Tu ești ajutorul meu și sunt plin de veselie la umbra aripilor Tale.” (Ps. 63,7)

„Trei lucruri sunt mai presus de puterile mele și chiar patru pe care nu le pot pricepe: urma vulturului pe cer...” (Prov. 30,18.19).

Vulturul este un fel de avion de război viu. Cu ciocul său încovoiat și ghearele foarte ascuțite, el este echipat ca un avion de război. Are aripi puternice, oase tari, este plin de viață și de forță. Vulturul este o pasăre de pradă și este necrofag. El se năpustește din înălțimea cerului și plonjează în apă cu o viteză amețitoare. Când se află în cuib, lângă puii lui, vulturul își retrage ghearele ca să nu-i rănească. Vulturul este simbolul regalității, al puterii, al grației și nu numai. Nu este de mirare atunci că scriitorii Bibliei se minunau de frumusețea falnică a zborului vulturilor.

David însuși a folosit o imagine asemănătoare în Psalmi, când a vorbit despre adăpostirea sub aripile lui Dumnezeu. Săptămâna aceasta, vom medita împreună cu David la modul în care Dumnezeu ne oferă adăpost și ne acoperă păcatele. Însă mai întâi vom studia evenimentele care l-au determinat pe David să caute adăpost la Dumnezeu; după aceea, vom încerca să înțelegem de ce avem și noi nevoie, ca să ne adăpostim sub aripile Sale.

Vulturii pot zbura la o altitudine de 3.000 m, mai sus decât oricare altă pasăre. Asemenea vulturului, și David „a zburat” pe înălțimi. Micul păstor a ajuns la o măreție cu care numai puțini împărați se pot lăuda. El s-a bucurat de biruințe în lupte și a fost copleșit cu onoruri. Însă David a uitat că veșmintele regale pe care le purta erau un dar de la Domnul. Ele nu-i puteau ascunde păcatele de privirea lui Dumnezeu.

În sens spiritual, hainele pe care le purta David erau și prețești, nu doar regești; el era și conducătorul teocrației lui Israel. Păcatele amarnice care au pătat aceste haine l-au determinat să scrie Psalmii 32 și 51. Pentru a înțelege pe deplin simbolurile folosite în acești psalmi (adăpostul împotriva păcatului și aripile lui Dumnezeu ca expresie a ocrotirii), trebuie să vedem ce evenimente din viața lui David le-au inspirat. Vom descoperi că istoria tristă a căderii lui a pornit de la faptul că el a plecat de sub aripile Domnului.

În culmea măreției, David se confruntă cu cea mai aprigă luptă din viața sa. Bătălia nu se dă pe câmpul de luptă din Raba, ci undeva, în spatele frunții sale, în lobul frontal. Satana și-a ales „arma” cu grijă. Ceea ce Goliat nu a reușit cu sulița lui uriașă, reușește o femeie care își face baie și pe care regele o privește de pe acoperișul palatului său. Din păcate, David uită „lecția praștiei”: ce ușor este doborât un uriaș de o pietricică, iar în cazul acesta, doar de o privire!

1. Ce a făcut David, încercând să-și acopere păcatul, ca să nu fie aflat de oameni? 2 Samuel 11

Încercările noastre de a acoperi păcatul pentru a nu se afla și a nu fi pedepsiți duc numai la săvârșirea unor păcate și mai mari și la creșterea riscului de a fi descoperiți. De ce? Cum este subliniată această idee în relatarea evenimentului?

O singură privire într-o direcție interzisă declanșează niște evenimente care duc la crimă și la riscul izbucnirii unui război civil. David ia toate măsurile pentru a-și ascunde fapta și a scăpa de consecințe. Realitatea teribilă a păcatului este aceea că, dacă săvârșim doar un păcat, însă nu-l mărturisim și nu ne lăsăm de el, vom face altul mai grav, pentru a-l ascunde pe primul. David a comis adulter și a ucis la adăpostul poziției sale de rege. Însă ochiul lui Dumnezeu pătrunde dincolo de veșmintele împărătești și privește la inimă.

La ce pericole spirituale suntem expuși în timp de prosperitate? Cum le putem evita? De ce ne apropiem mai mult de Dumnezeu când trecem prin încercări?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să înțeleagă că expresia „aripile lui Dumnezeu” simbolizează mila și ocrotirea Sa.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să conștientizeze cât sunt de vulnerabili și de păcătoși și câtă nevoie au să se adăpostească la umbra aripilor lui Dumnezeu.

La nivel practic: Să își mărturisească păcatele, să se pocăiască și să-I ceară lui Dumnezeu vindecare și refacere prin harul Său.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: La umbra aripilor Sale

- A. În ce aspecte ale vieții avem nevoie să căutăm adăpost și ocrotire la umbra aripilor lui Dumnezeu?
- B. Ce obiceiuri ale păsărilor ne ajută să înțelegem acest simbol și să Îl cunoaștem mai bine pe Dumnezeu?

II. Sentimente: Suntem vulnerabili

- A. Ce convingere trebuie să avem despre noi înșine, ca să Îi fim recunoscători lui Dumnezeu pentru ocrotirea Sa?
- B. Cum a fost afectată relația lui David cu Dumnezeu în urma păcatului săvârșit? Cum își descrie el experiența în Psalmi?
- C. Cum își exprimă el sentimentele față de modul în care Dumnezeu l-a iertat și l-a vindecat?

III. Practic: Pașii spre mărturisire

- A. Ce pași trebuie să facem ca să ne mărturisim păcatele cu smerenie, să ne pocăim și să Îi permitem lui Dumnezeu să ne curățească și să ne readucă într-o relație strânsă cu El?
- B. Cum putem să ne exprimăm dorința după iertarea lui Dumnezeu?

Rezumat: Când ne mărturisim păcatele cu smerenie, când le părăsim și căutăm harul lui Dumnezeu, noi ne ascundem sub aripile Sale ocrotitoare.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Pocăința de păcate este un pas esențial pentru refacerea relației noastre cu Dumnezeu și pentru acceptarea adăpostului pe care ni-l oferă „la umbra aripilor Sale”.

Timp de un an, David și-a ascuns păcatul sub masca minciunii. Se părea că regele a scăpat nepedepsit. Păcatul îi împietrește inima. Dar Dumnezeu îl trimite pe Natan ca să-l sensibilizeze. Profetul nu îl demască direct (ca să nu-și pună viața în primejdie), ci îi prezintă adevărul printr-o parabolă.

2. Citește parabola spusă de Natan și interpretarea ei. (Să nu uităm că și Domnul Isus a folosit parabole). Care sunt avantajele folosirii parabolilor? Ce a făcut ca această metodă să fie mai eficientă și chiar necesară pentru David? 2 Samuel 12,2-12

Parabola lui Natan este destul de scurtă, însă conține câteva lecții prețioase despre modul în care putem ajunge la inima împietrită de păcat. În primul rând, el nu vine la David cu o atitudine acuzatoare, ci cu smerenie și cu tact, cerându-i ajutorul într-o problemă. Deși inima lui David era împietrită de păcat, simțul dreptății era încă destul de ascuțit. În al doilea rând, Natan recurge la o parabolă pentru a-l dezarma. În al treilea rând, el îl determină pe David să asculte fără să aibă impresia că este judecat. Care a fost rezultatul? David se autocondamnă.

Verdictul lui Natan („Tu ești omul acesta!”) reușește să dea la o parte masca autoînșelării sub care se ascundea David. Răspunsul lui David, „Am păcătuit împotriva Domnului!”, este întâmpinat cu cuvintele: „Domnul îți iartă păcatul” (vers. 13). De ce are Domnul puterea de a ierta sau de „a acoperi” păcatul? Vezi 1 Ioan 1,9.

Păcatul lui David a fost iertat, dar copilul conceput în păcat trebuia să moară. Probabil că David ar fi fost dispus să-și dea și viața numai să știe că micuțul va putea să trăiască. El a dezbrăcat veșmintele împărătești, s-a îmbrăcat în hainele umilinței și ale întristării și s-a prosternat înaintea Domnului în pocăință, cerând ca viața copilului să fie cruțată. Însă, după moartea copilului, spre nedumerirea sfetnicilor lui, s-a ridicat de la pământ, s-a spălat și și-a schimbat hainele. El, unsul Domnului, se unge iar și se închină înaintea lui Dumnezeu. Gesturile lui ne arată că, după ce ne întristăm pentru păcat, trebuie să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne vindece: în primul rând, Dumnezeu îl ridică pe păcătos și Îl atrage la Sine; după aceea, îl curăță de vinovăția păcatului și îl acoperă cu haina neprihănirii Sale. El ne unge cu Duhul Său, ca să putem să ne închinăm înaintea Sa.

Căderea lui David începe cu o baie și se sfârșește cu o spălare. Însă aceasta din urmă nu este începutul păcatului, ci sfârșitul lui și începutul unei inimi curate.

Ce speranță ne dă refacerea lui David? Cum putem să venim înaintea Domnului și să ne închinăm Lui plini de încredere?

Pentru instructor: În activitatea introductivă de mai jos, cere-le membrilor grupei, cu tact și sensibilitate, să își amintească o experiență negativă din viața lor. Pune mereu accent pe iertarea și pe vindecarea oferite de Dumnezeu.

Activitate introductivă: Cere-le membrilor grupei să își amintească o situație din viața lor în care relația cu cineva era pusă în pericol din cauza unei neînțelegeri. Întrebă-i cum s-au simțit când și-au dat seama că riscau să piardă prietenia acelei persoane din cauza unui gest sau a unei fapte interpretate greșit. Cum s-au simțit când au înțeles că trebuie să-și ceară iertare? Ce s-a întâmplat cu relația de prietenie după ce și-au cerut iertare?

Relația noastră cu Dumnezeu, Creatorul nostru, s-a rupt din cauza păcatului. Cu cât mai mult ar trebui să ne dorim să ne mărturisim păcatul și să îl regretăm! Psalmul 32 conține experiența pocăinței lui David și trecerea lui de la „gemete” (vers. 3) la „bucurie” (vers. 11). Experiența lui conține pașii concreți pe care trebuie să-i parcurgem dacă ne-am îndepărtat de Dumnezeu.

2. APROFUNDEAZĂ!

Pentru instructor: Secțiunea aceasta recapitulează istoria păcatului și a pocăinței lui David și a iertării primite de la Dumnezeu.

Comentariu biblic

I. Povestire cu tâlc

(Recitește împreună cu grupa 2 Samuel 12,1-12.)

David ducea o viață liniștită. Totul îi mergea foarte bine. După viața de fugar pe care o dusesse ani de zile, se putea bucura în sfârșit de popularitate și de putere, ca rege al întregului Israel. Dumnezeu îl binecuvântase, îl ocrotise și Își împlinise făgăduințele cu privire la el. Poporul îl considera un erou național. Numele lui era laudat în legende și în cântece și se găsea pe buzele tuturor femeilor și copiilor din Ierusalim. Dușmanii îl admirau și se temeau de el. David se îmbogățise din prăzile de război, iar ostașii erau gata să-și dea viața pentru el la cel mai mic semn din partea lui. Dar David ascundea un secret. Nu știm dacă acesta era cunoscut doar de sfetnicii lui cei mai apropiați sau dacă se răspândise deja în Ierusalim, dar David nu avea curajul să-și mărturisească greșeala și se amăgea cu gândul că putea scăpa nepedepsit. În fond, el era cel mai puternic om al națiunii! Poziția aceasta avea să-i ofere adăpost!

David refuză să-și mărturisească păcatul cu Bat-Șeba timp de un an. Însă, după cum aflăm din Psalmul 32, tăcerea îi afectează liniștea sufletului și sănătatea trupului.

3. Ce simboluri folosește David pentru a arăta cum se simțea atunci când refuza să-și mărturisească păcatul? Potrivit versetului 5, ce a făcut el pentru a pune capăt chinului sufletesc? Ps. 32,3-5

David și-a ascuns adulterul prin minciuni și vărsare de sânge, dar povara vinovăției îl zdrobea. Însă, cu smerenie și pocăință adevărată, el a apelat la îndurarea lui Dumnezeu. Când a strigat după iertare, David a făcut câteva lucruri importante pe care trebuie să le știe toți cei care doresc ca Domnul să le ierte păcatul și să-l acopere: (1) Nu și-a scuzat păcatul. (2) Nu s-a dezvinovățit. (3) Nu a dat vina pe Legea lui Dumnezeu pentru faptul că îl condamnă. (4) S-a considerat a fi singurul vinovat pentru păcatul lui. (5) A urât păcatul care l-a despărțit de Dumnezeu și s-a lăsat de păcat. Iar Dumnezeu l-a iertat.

4. Ce a făcut David cu păcatul său? Ps. 32,3,4. Ce face Dumnezeu? Vers. 1,2. Ce deosebire este între „a ascunde” păcatul și „a-l acoperi”?

Dumnezeu nu trece cu vederea păcatul, însă îl poate acoperi, în sensul că, atunci când ne pocăim, nu ne mai socotește vinovați de păcat. Mărturisirea nu este completă fără pocăință. Trebuie să regretăm păcatul săvârșit și totodată trebuie să-l părăsim prin puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu poate ierta și poate acoperi orice fel de păcat. El nu numai că iartă păcatul, ci îl privește pe păcătosul pocăit ca și cum nu ar fi păcătuț niciodată! Aceasta este puterea lui Isus, Înlocuitorul nostru, asupra căruia au fost puse păcatele noastre. În felul acesta, neprihânirea Sa îi este atribuită păcătosului pocăit.

Cât de repede îți recunoști păcatul și greșelile înaintea lui Dumnezeu? Dacă nu le mărturisești, cine are de suferit? Meditează la implicațiile răspunsului tău.

Însă, într-o zi, vine la el profetul Natan, un vechi prieten apropiat, care îi povestește o întâmplare în care îi expune păcatul și care îl determină să se autocondamne. David cade zdrobit – credibilitatea lui este distrusă. Dar, în mod paradoxal, durerea aceasta este primul pas pe calea către iertare și refacere.

De discutat: Care a fost greșeala lui David? Din ce cauză a căzut în păcat? Cum ar fi reacționat David, dacă Natan i-ar fi dat în vileag păcatul fără să apeleze la o poveste? De ce a ales Natan să acționeze în felul acesta?

II. Pocăința

(Recitește împreună cu grupa 2 Samuel 12,13.)

Răspunsul lui David la mustrarea lui Natan este o mărturisire sinceră: „Am păcătuit împotriva Domnului!” (2 Sam. 12,13). Cuvintele acestea exprimă concis tema Psalmului 51. Da, David a păcătuit împotriva Bat-Șebai, împotriva lui Urie, împotriva familiei lui, împotriva celorlalte persoane implicate și împotriva întregului popor, însă el a păcătuit în primul rând împotriva lui Dumnezeu. Refacerea acestei relații era primul pas în repararea răului produs oamenilor, în măsura în care acest lucru mai era posibil.

David era conducătorul politic și spiritual al poporului. Noi nici nu ne putem da seama ce a însemnat pentru el să accepte mustrarea, să recunoască păcatul și să caute cu smerenie iertarea lui Dumnezeu. Din punct de vedere politic, el risca să-și piardă autoritatea. Din punct de vedere spiritual, risca să-și piardă credibilitatea. El trebuia să renunțe la mândrie. Bineînțeles că a riscat să piardă toate aceste lucruri din momentul în care a săvârșit păcatul. Însă acum își puna încrederea în îndurarea și în iertarea lui Dumnezeu care putea să-l scoată din situația încurcată în care intrase singur.

De discutat: Ce era mai riscant pentru David: să-și recunoască păcatul în mod public sau să-l ascundă în continuare? De ce? Este corect că David și-a recunoscut numai păcatul împotriva lui Dumnezeu? De ce da sau de ce nu? De ce nu a mărturisit și faptul că păcătuisese împotriva anumitor oameni? Cum putea să-și îndrepte greșeala săvârșită împotriva lor?

III. La adăpostul aripilor Sale

(Recitește împreună cu grupa 2 Samuel 12,13-25 și Psalmul 63,7.)

La sfârșitul discuției cu Natan, David a primit asigurarea că Domnul i-a iertat păcatul (2 Samuel 12,13). Este o asigurare pe care o putem avea cu toții, în ciuda consecințelor păcatelor noastre. Consecințele păcatului

La fel ca Psalmul 32, Psalmul 51 este un psalm al pocăinței, pe care David l-a scris după mărturisirea păcatului. El face și aici aluzie la haine și la nevoia ca Dumnezeu să-i acopere păcatul, însă în mod indirect, punând accent pe ideea de spălare și curățare a hainelor și pe semnificația ei spirituală.

5. Ce Îl roagă David pe Dumnezeu? Ce implică această spălare? Cum ne ajută expresiile „curățește-mă cu isop” și „voi fi mai alb decât zăpada” (vers. 7) să înțelegem despre ce fel de curățire este vorba? Ps. 51,2

Cuvântul folosit de David aici pentru spălare apare și în altă parte din Scriptură, cu referire la spălarea hainelor (vezi Gen. 49,11; Ex. 19,10). Cuvântul „curățește-mă” face referire la ispășirea pentru păcat. Isopul era o plantă exotică aromatică, folosită drept condiment și medicament, apreciată deci pentru efectul nutritiv și cel vindecător. David știa prea bine că isopul avea o istorie veche în Israel. El a fost folosit în ceremonialul primului Paște (Ex. 12,22), era întrebuințat la curățirea leprei de pe un bolnav sau de pe o casă (Lev. 14,6.49) și apărea în ritualul de jertfire a vacii roșii pentru curățarea oamenilor sau a lucrurilor devenite necurate din cauza contactului cu un mort. Moise a folosit isopul cu ocazia ratificării legământului (Evr. 9,19.20).

Toate acestea ne arată că isopul era considerat un agent puternic de curățare. Din faptul că face referire la el, înțelegem că David știa că păcatul lui putea fi curățat numai prin folosirea celui mai „puternic agent de curățare”: sângele ispășitor al Mântuitorului nostru.

6. Ce Îl roagă David pe Dumnezeu? Ce înseamnă să avem o inimă curată? Ps. 51,10

Dumnezeu ne curățește inima de nelegiuire și totodată ne oferă (sau „zidește” în noi) o inimă nouă. O inimă nouă înseamnă o minte, o gândire nouă. Pavel ne îndeamnă: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți [să vă transformați] prin înnoirea minții voastre” (Rom. 12,2), „prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos” (Tit 3,5.6). Rugăciunea pentru iertare trebuie să fie însoțită de rugăciunea pentru înnoirea inimii și pentru o viață sfântă.

David dorea să fie acoperit cu haina nouă a unei minți noi și a unei firi noi. El s-a rugat să fie statornic în ascultare și să nu fie lipsit de călăuzirea Duhului Sfânt. Dorești și tu aceste lucruri?

săvârșit au continuat să se vadă în familia lui David și sunt înfățișate în următoarele capitole din 2 Samuel: copilul adus pe lume de Bat-Șeba moare, Tamar, fiica împăratului, este violată de fratele ei vitreg, Amnon. Apoi acesta este ucis, iar Absalom se ridică împotriva lui David și moare și el în luptă.

Fără îndoială că David a suportat aceste consecințe cu mult regret, dar și cu asigurarea că era iertat, în ciuda evenimentelor prin care trecea și prin care mai avea încă să treacă. El putea să se bucure, așa cum spune în finalul Psalmului 32 și putea să fie plin de veselie la adăpostul aripilor Domnului, așa cum afirmă în Psalmul 63,7.

De discutat: De ce i-a pedepsit Dumnezeu pe David și familia lui prin moartea copilului nou născut? Cum putem fi siguri că Dumnezeu ne iartă, chiar dacă împrejurările în care trăim nu ne dau această asigurare?

3. APLICĂ!

Pentru instructor: Istoria păcatului și a iertării lui David ridică o serie de întrebări profunde despre natura iertării în general și despre iertarea lui Dumnezeu în particular. Îndeamnă-i pe membrii grupei să se gândească la experiența iertării personale pentru a înțelege cum ne iartă Dumnezeu și cum putem să-i iertăm la rândul nostru pe alții.

Întrebări aplicative

1. Există vreo situație în care e mai bine să riscăm să pierdem o prietenie decât să îl lăsăm pe prietenul respectiv neavertizat cu privire la un subiect sensibil?
2. Cât de greu îți este să ierți pe cineva care ți-a greșit? Este posibilă revenirea la prietenia pe care o aveai la început? Ce mai poți face pentru a reface relația?
3. Dacă Dumnezeu l-a iertat cu adevărat pe David, atunci de ce s-au petrecut atât de multe lucruri rele în familia lui și în timpul domniei lui? Iertarea nu presupune și îndreptarea lucrurilor? Discutați.
4. Dacă păcatul nostru este iertat în mod real, atunci de ce mai afectează el viața noastră și a altora?
5. De ce avem uneori impresia că necazurile prin care trecem sunt o pedeapsă de la Dumnezeu? Este corectă această explicație a motivului pentru care suferim?
6. Cum putem să fim siguri că suntem iertați și mântuiți, dacă suportăm consecințele păcatelor noastre?

7. Ce dorință exprimă David în Psalmul 61,4?

Anvergura aripilor unor vulturi este de aproape trei metri. Sub ele se adăpostesc foarte bine puii de vultur. Tot la fel, oamenii care părăsesc păcatul se pot adăposti la umbra aripilor îndurării lui Dumnezeu, oricât de greu ar fi păcătuit. Totuși, deși vinovăția este ștearsă complet, consecințele păcatului nu pot fi îndepărtate. David a trăit această experiență amară de patru ori: la moartea a trei dintre fiii lui și atunci când Tamar, fiica lui, a fost violată de Amnon, fratele ei vitreg.

8. De ce s-a adăpostit David la umbra aripilor lui Dumnezeu? Ce se aștepta să găsească acolo? De care lucruri ne ocrotesc aripile Lui? Ps. 17,8; 36,7; 57,1.

La umbra aripilor lui Dumnezeu găsim bunătate, îndurare și adăpost. Viața vulturilor subliniază acest adevăr în mod impresionant: masculul își învață puiul să zboare purtându-l în spinare până la înălțimi mari; după aceea, se înclină, iar puiul cade în gol, rostogolindu-se și dând din aripi agitat; tatăl coboară înaintea lui și îl prinde pe aripi, după care îl duce iar sus. Oricât de jos am cădea, Dumnezeu este mereu lângă noi ca să ne prindă pe aripile Sale și să ne ducă din nou sus. El transformă căderile noastre în ocazii în care ne învață cum să zburăm. Dacă ne pocăim la fel ca David, după ce am căzut, vom fi mai aproape de Dumnezeu decât înainte de cădere.

Probabil că aceste cunoștințe despre viața vulturilor l-au inspirat pe David să scrie Psalmul 61, în care amintește despre adăpostul aripilor lui Dumnezeu. Se presupune că el a compus acest psalm în perioada în care Absalom i-a uzurpat tronul. El cere ca bunătatea și credincioșia lui Dumnezeu să vegheze asupra lui, făcând probabil referire la capacul ispășirii (*milostivitorul* sau *tronul harului*) din Sanctuar. Acolo se afla chivotul legământului lui Dumnezeu cu poporul Său, iar de o parte și de alta a chivotului erau heruvimii ale căror aripi stăteau întinse peste Lege – transcrierea caracterului lui Dumnezeu. David își exprimă aici dorința de a locui, prin credință, împreună cu Dumnezeu în Sanctuarul Său, având sufletul înveșmântat în lumina transformatoare a dragostei Sale.

Poate că, deși ți-ai reconsacrat viața lui Dumnezeu, suferi chiar acum consecințele unui păcat: înstrăinare, exil, boală, durere sufletească. Ce speranță ne oferă adăpostirea sub aripile lui Dumnezeu?

4. ILUSTREAZĂ!

Pentru instructor: Activitățile propuse mai jos ar trebui prezentate cu multă considerație față de experiențele și situațiile prin care trec membrii grupei. Respectă-le intimitatea și ține cont de faptul că, pentru unii, activitățile acestea s-ar putea să fie dificile. Scopul este acela de a vorbi despre pocăință și iertare. Membrii grupei trebuie să înțeleagă că aceștia sunt doi pași importanți în refacerea relațiilor dintre noi și a relației noastre cu Dumnezeu.

Activitate individuală

Oferă-le membrilor grupei câte un pix și o bucată de hârtie și cere-le să scrie o scrisoare de câteva rânduri unei persoane căreia trebuie să-i ceară iertare. S-ar putea ca unii să nu poată expedia scrisoarea. Cu toate acestea, vor constata că activitatea aceasta este utilă și încurajatoare. Dacă vor expedia scrisoarea de iertare, s-ar putea ca unii dintre ei să dorească să-și împărtășească experiența în cadrul grupei, în săptămânile care vor urma.

După aceea, încurajează-i să scrie o scrisoare prin care să-I ceară iertare lui Dumnezeu, folosind ca model Psalmul 51 și ținând cont de faptul că preocuparea principală a lui David era aceea că păcătuisese împotriva lui Dumnezeu.

De asemenea, le poți cere membrilor grupei să se gândească la un lucru din viața lor de care le este rușine sau de care se simt vinovați. Dacă este posibil, să noteze lucrul acesta pe o bucată de hârtie. (Fiecare va păstra pentru sine ceea ce a scris.) Cere-le să împătorească hârtia ca să nu se vadă ce au scris și să o rupă în bucăți mici (pe care puteți să le ardeți într-un loc special amenajat). Aceasta le va arăta că Dumnezeu ne șterge păcatele atunci când ne pocăim. Rugați-vă împreună și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru iertarea Sa, pentru asigurarea harului, a dragostei și a iertării Sale.

Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, cap. „Păcatul și pocăința lui David”; *Educație*, cap. „Biografii biblice” (pag. 157).

„Pocăința lui David a fost sinceră și profundă. El n-a căutat să-și acopere nelegiuirea. Rugăciunea lui nu era inspirată de dorința de a scăpa de pedepsele cu care era amenințat, ci el a văzut grozăvia păcatului său împotriva lui Dumnezeu, a văzut cât de murdar îi era sufletul și îi era scârbă de păcatul său. El nu se ruga numai pentru a i se ierta păcatul, ci și pentru a avea o inimă curată. David n-a părăsit lupta cuprins de disperare. În făgăduințele lui Dumnezeu pentru păcătosul pocăit, el a văzut dovada că este iertat și primit...”

Cu toate că David căzuse, Domnul l-a ridicat. El avea acum o comuniune mai strânsă cu Dumnezeu și o mai profundă împreună-simțire cu semenii săi decât înainte de cădere...

Acela care, sub muștrarea lui Dumnezeu, își umilește sufletul prin mărturisire și pocăință, asemenea lui David, poate fi sigur că există nădejde pentru el. Acela care primește cu credință făgăduințele lui Dumnezeu va afla iertare. Domnul nu va lepăda niciun suflet care se pocăiește cu adevărat. El a dat făgăduința: «vor căuta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da, vor face pace cu Mine» (Is. 27,5). «Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru care nu *obosește* iertând» (Is. 55,7).” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pag. 725, 726, (sublinierea autorului)

Întrebări pentru discuție

1. Discutați la grupă despre inutilitatea încercării de a ne acoperi cu haina îndreptăririi de sine și nu cu haina neprihănirii lui Isus. De ce este haina aceasta singurul remediu pentru păcat și singura cale spre mântuire?
2. Încercați să compuneți un psalm despre dragostea și îndurarea lui Dumnezeu simțite într-o experiență personală. Împărtășiți-l grupei.
3. Reclamele la produsele de curățare promet să facă rufe curate și moi. Dacă folosim înălbitori fără balsam, s-ar putea ca materialul să aibă de suferit. Pe de altă parte, dacă folosim balsam și nu curățăm petele, rufe rămân murdare. Prin urmare, aplicând spiritual, de ce avem nevoie atât de înălbire și curățare prin judecata lui Dumnezeu, cât și de înmuiere și îmblânzire prin îndurarea Sa?
4. Păcatul ne aduce nefericire, dar, dacă l-am mărturisit, nu trebuie să uităm că el *este iertat*. Cum putem să ne obișnuim cu gândul că păcatul nostru a fost iertat, în ciuda faptului că suferim consecințele lui?

Prieteni pentru Isus

Gheorghe Kertikov este un electrician din Bulgaria. Într-o zi, a fost chemat de o femeie, ca să repare instalația electrică din casa ei. Pe vremea aceea, el nu-l cunoștea pe Dumnezeu. Femeia l-a invitat la biserică, iar el a acceptat, ca să nu o piardă de clientă.

La Școala de Sabat, grupa discuta despre fiarele din Apocalipsa 13. Gheorghe era interesat de mitologia chineză și de artele marțiale, iar capitolul acesta din Biblie, care vorbește despre fiare și balauri, i-a captat atenția. El socotea că orice religie care vorbește despre lupte, sânge și balauri este interesantă. A hotărât să mai vină și, după doi ani, s-a botezat.

După ce s-a căsătorit, a fost chemat să lucreze, ca pionier al Misiunii Globale, într-un orașel din Bulgaria. Acolo a înființat trei grupe mici pentru studiul Bibliei: una de bulgari, care avea cinci membri, una de turci cu câteva persoane interesate, dar niciun membru, și una de romi, cu șapte sau opt persoane interesate, dar niciun membru. Un an și jumătate, Gheorghe a lucrat cu toate aceste grupe și câțiva romi au primit botezul.

Apoi a fost solicitat să se mute în sud, unde populația de etnie romă este foarte numeroasă. Grupa de acolo nu mai avea conducător de câteva luni și câțiva membri nu mai participau la întâlniri. Gheorghe a început să-i viziteze și să-i încurajeze. Și-a făcut prieteni între ei, prin meseria lui. A construit un aparat pentru un om paralizat, ca să-l ajute să-și miște picioarele și a reparat pentru o femeie ușa casei, în care izbise un cal cu copita. În timp ce lucrează, el le vorbește oamenilor despre credința lui.

De asemenea, organizează evenimente speciale pentru a întări relațiile dintre credincioși și prietenii lor care încă nu vin la biserică. El iese cu membrii bisericii în natură sau îi învață diferite meșteșuguri. Mai mult, organizează cursuri de calculatoare, ocazii în care are posibilitatea să îi cunoască și să le vorbească despre Isus. A avut ideea de a le da ca temă să realizeze o carte de cântări în limba turcă.

Gheorghe își iubește lucrarea. Îi place să-și facă prieteni noi și să le vorbească despre Isus. În prezent, pregătește treizeci de persoane pentru botez și lucrează cu mulți alți prieteni și simpatizanți ai bisericii.

Darurile noastre susțin activitatea Misiunii Globale în zonele albe din toată lumea.

Gheorghe Kertikov își împărtășește credința în Chirpan (Bulgaria).